သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေ

ဆရာဦးခိုင်ဦးမှာ ညစဉ်ညတိုင်း လိုးရသည်မှာ တစ်ခါနှစ်ခါနှင့်ဘယ်တော့မှ မကျေနပ်၊
ငါးခါခြောက်ခါ လောက်လိုးရမှ ကျေနပ်မိသည်။
ယနေ့လည်း ဆရာမလေး ဖြူဝင်းအိ ခွင့်စေ့၍ မနက်ဖြန်ပြန်မည်ဖြစ်သောကြောင့်
မိုးလင်းအထိ တစ်ညလုံး လိုးရန်ဆုံးဖြတ်ထား၏။

အိပ်ယာသို့ (၇)နာရီ မထိုးခင်ပင်ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ကုတင်ပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့်
ဆရာဦးခိုင်ဦးကပင် စ၍ အကျီနှင့် လုံချည်ကို ချွတ်တော့သည်၊
ဆရာမလေး ဖြူဝင်းအိ ကိုလည်း ချွတ်လိုက်လေ ညီမလေး ဟုဆိုလိုက်သည် ။
ဆရာဦးခိုင်ဦးကပြောတော့လည်း ဖြူဝင်းအိမှာ မနေသာတော့ဘဲ အကျီ .. ဇလာစီယာ .. ထမီတို့ကို
တစ်ခုချင်း ချွတ်လိုက်ရတော့၏။
ကြည့်စမ်းပါဦး ဖြူဝင်းနေသော နို့အုံက ယခင်ကထက်ပင်ပိုလို့
ကြီးလာပါပကောလား။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေက လည်း ကြွရွပြီးရဲရဲလေးဖြစ်နေသည်၊
ဆရာဦးခိုင်ဦးက နို့အုံတစ်ခုလုံးကို အငန်းမရ စုတ်လိုက်သည်၊
ကိုကိုကလဲ အရမ်းကဲတာဘဲ ...
ကဲတာမဟုတ်ပါဘူးကွာ မင်းရဲ့နို့ကြီးတွေက အတင်းဖိတ်ခေါ်နေလို့ပါ..
တော်ပါ ကိုကိုကတော့ မောင်ကျန်တစ်တို့ဖြစ်နေပြီ ..
တစ်တို့တောင်မကတော့ဘူး။ နှစ်တို့လောက်ကိုဖြစ်နေပြီ ..
ယုံပါတယ်ရှင် ဟိုမှာကြည့်ပါလား လီးကြီးက တောင်တောင်ကြီးဖြစ်နေပြီ ..
ဟုတ်တယ် ဖြူရယ်၊ သိပ်လိုးချင်နေပြီ၊ လိုးကြရအောင်နော်။ ..
လိုးပေါ့ ဘယ်လိုလိုးချင်လို့လဲ ကိုကိုကြိုက်သလိုပြောလေ။ ..
ကိုကို အကြိုက်ဆုံးကတော့ မင်း နည်းပြလုပ်ထားတဲ့ တစ်ပေါင်ကျော်လိုးနည်းဘဲ။...

စကားဆုံးသည်နှင့် သူမသည်လည်း တစ်ပေါင်ကျော်ပုံစံအနေအထားကို
ပြုလုပ်ပေးလိုက်လေသည်၊
ဖြူဝင်း၍ အိအိလေး ဖောင်းနေသော စောက်ဖုတ်အပေါ်အထက်နားတွင်
ရှိန်းမြမြစောက်မွေးနုနုလေးများက ချစ်စရာ။ လိုးချင်စရာ အဖြစ်မြူဆွယ်သလို ရှိနေသည်။
ဆရာဦးခိုင်ဦးသည် စောက်ဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းအိအိလေးကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ
တစ်ချက်ငုံနမ်းလိုက်ပြီးမှ သူ့လီးကို ဆရာမလေးဖြူဝင်းအိ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ဇိကနဲ
ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။
တစ်ချက်နှစ်ချက်အလိုးတွင် လိုးသံကထွက်ပေါ်မလာသေး။ သုံးလေးချက်
ဆောင့်လိုးလိုက်သောအခါမှ ဖွတ် ဗွတ် ဆိုသည့်အသံကထွက်လာသည်။

ဆောင့်မလိုးနဲ့လေ ကိုရယ် ဖြေးဖြေးထိုးပြီး ဖြေးဖြေးပြန်နှုတ်လေ၊ ဒါမှ အိက
ကောင်းကောင်းလေးညှစ် ပေး နိုင်မှာ ကိုရဲ့၊ ..
အင်းပါ အိရယ် ကိုယ်ကနဲနဲလောသွားလို့ပါ ...
ဖွတ် ဖွတ် ဗွတ် ဗွတ်
ကောင်းလိုက်တာ ကို ရယ် ...
အင်း .. အား .. ကိုလည်းကောင်းတာကို ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင်မသိတော့ ဘူး ..
မြန်မြန်လိုးတော့ ကိုရယ် လိုးပါ လိုးပါ .. အင့် အင့် ဟင့် ကောင်းလိုက်တာ ဒီမှာ
အိပြီးတော့မယ်၊ ..
ကို လည်းအရမ်းကောင်းနေတယ် ကျွတ် ကျွတ် ကောင်းလိုက်တာကွယ်။ ... အ .. အား ....
သုတ်ရည်နှင့် စောက်ရည်တို့က ပြိုင်တူလို ထွက်သွားကြတော့သည်။

× ×
လူသားစားသောကျားသည် လူသား၏အရသာသိနေသည်၊ လူနံ့ရသောအခါ
အတင်းလိုက် အတင်း တိုက်ခိုက်တတ်ကြလေသည်၊

ထိုကဲ့သို့ ပင် ဆရာဦးခိုင်ဦးမှာလည်း ချစ်ဇနီးလေးဖြူဝင်းအိ ခွင့်စေ့၍ ဆေးရုံပြန် သွားတော့
နေမထိထိုင်မသာဖြစ်မိနေရှာသည်၊ ညတိုင်းညတိုင်းလည်း ချစ်ဇနီးလေးကို
အောက်မေ့သည်ထက် ကာမစိတ်တို့ သည်လည်း တိုးတက်လာနေတော့၏။

ခွဲနေရသည်မှာ တစ်လလည်းမက တစ်နှစ်လည်းမက ရှိနေတော့စိတ်မှာလည်း
ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်နေရှာသည်၊
ထိုသို့ ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်နေသည့် စိတ်ကိုစိတ်ပြေလက်ပျောက်ဆိုသည့် သဘောဖြင့် ပျော်ပွဲစားရုံတစ် ခုသို့ ရောက်လာလေသည်၊
ရမ်နှစ်ပက်နှင့် ဆော်ဒါတစ်လုံး။ ရေခဲတစ်ပွဲ ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲ မှာယူယင်း
စားသောက်နေလေသည်၊ နာမည်ကြီးပျော်ပွဲစားရုံတစ်ခုဖြစ်သည်မို့ စားပွဲထိုးများက
မိန်ကလေးများဖြစ်ကြသည်၊ ဆရာဦးခိုင်ဦးပထမတော့ မည်သို့ မျှမဖြစ်သော်လည်း
ရမ်နှစ်ပက်ဝင်လာသောအခါ စိတ်ကလှုပ်ရှားလာသည်၊ စားပဲထိုးမလေးများက
အသက်မှာဆယ့်ငါးနှစ်ကျော် နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်လောက်သာရှိကြသေးသည်။ မြန်မာမ
ကုလားကပြားမ၊ ရှမ်းမ၊ တရုတ်မ၊ ကချင်မ၊ မွန် စသည်တို့ ဖြင့် လူမျိုးစုံလှသည်၊
ဆရာဦးခိုင်ဦးမှာနောက်ထပ်ရမ်နှစ်ပတ်နှင့် ဆော်ဒါတာတစ်လုံးထပ်မှာလိုက်ပြန်သည်၊
သည်တစ်ခါတော့ လာချပေးသော စာပဲထိုးမလေးမှာ အသက်
ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကျော်လောက်သာရှိသေးသည့်အတွက် ဆရာဦးခိုင်ဦးစိတ် မှာ
တစ်မျိုးခံစားသွားမိသည်၊ ဖြူဖြူဝဝတစ်တစ် မွန်မလေး တစ်ဦးဖြစ်သည်၊
ခနထိုင်ပါလား ကလေးမ ..
ဘာလုပ်မလို့ လဲ အစ်ကို ..
ဘာမှမလုပ်ပါဘူး မင်းကို စိတ်ဝင်စားလို့ ပါ..
ဒါမျိုးတွေက ရှိးနေပါပြီ အစ်ကိုရယ် ..
ဟ ဘာရှိးနေတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး ..
အေးမတို့ က မရှိလို့ လုပ်စားနေရတာ။ ဒါကို အစ်ကို တို့ လိုလူမျိုးတွေက
ချစ်လိုက်တာ ဘာညာနဲ့ ပြောပြီး လက်ထပ်ပါရစေ ဆိုတစ်ကယ် ပြောလာတတ်ကြတဲ့အတွက် ရှိးနေပါပြီးလို့ ပြောတာပါ၊ ..
သြော် ဒီလိုလား ဆရာက အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး ကလေးမ။ အရက်လည်း ဒီတစ်ခါဘဲ
ဒီမှာလာသောက် ဘူးတယ်။ အစ်ကို့ ဇနီးမရှိတာနဲ့ ဘဲ စိတ်ညစ်လို့
အခုလိုလာသောက်မိတာ ...
အစ်ကို့ ဇနီးက ပြစ်ပြေးသွားလို့ လား ..
ဒီလိုဘဲ ဆိုကြပါစို့ လေ ..
ဒါဖြင့် အစ်ကိုကအသဲကွဲနေလို့ အရက်နဲ့ လာပြီး အသဲကို လာဆက်တာနဲ့
တူတယ်နော် ..
အဲဒီလို ဆိုယင်လည်း ရပါတယ် ..
အစ်ကိုက မဆိုးဘူး ..
ဟ ငါကဘယ်ဆိုးမလဲ ကျောင်းဆရာဘဲဟာ ...
အစ်ကို က အေးမကို ဘာလို့ စိတ်ဝင်စားတာလဲ ပြောပြပါဦး ..
ရှင်းရှင်းပြောမယ် ဆရာ အေးမကို လိုးချင်လို့ ...
ဟင်း ဆရာလည်း ဆိုသေးတယ် ပြောပုံကြီးကလည်း ရိုင်းလိုက်တာ ...
ဆရာက ဆရာဘဲ ။ လိုးတာက လိုးတာဘဲ ။ တစ်ခြားစီဘဲ ဟာ ...
ဆရာပြောလာတော့လည်း အေးမကရှင်းရှင်းဘဲ ပြောမယ်လေ။ အေးမကို လိုးချင်ယင်
ဘယ်လောက်ပေးမှာလဲ ...
ငါးရာပေးမယ်လေ ..
အေးမက ငါးရာနဲ့ မလိုက်ဘူး ဆရာ ။ တစ်ထောင်ပေးမှ လိုက်မယ် ..
ဟ လုပ်လှချီလား။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတွေတောင်မှ ရှစ်ရာ။ တစ်ထောင်ပေးယင်
ရတယ်လို့ ဆိုတယ် ..
မဟုတ်သေးဘူးလေ ဆရာရယ်။ ဟိုက ရုပ်ရှင်မင်းသမီး၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဆိုတာ
ဒါရိုတ်တာအလိုး။ မင်းသားအလိုး။ အရပ်ကသူဌေးတွေအလိုးနဲ့ ပွနေတဲ့ဟာ။ အေးမက ဘယ်သူ့ အလိုးမှ
မခံဘူးသေးဘူးလေ။ သူဌေးတစ်ယောက်အိမ်မှာ အိမ်ဖော်လုပ်ယင်းနဲ့ သူဌေးက အတင်းလိုးမယ်လုပ်လို့

ထွက်ပြေးပြီး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အကူအညီနဲ့ ဒီကို ရောက်လာတာ။ ...
ဟာ ဒါဖြင့် အေးမက အပျိုစစ်စစ်ပေါ့ ဟုတ်လား ...
သိပ်စစ်တာပေါ့ ...
ဒါဆို ဆရာ သဘောကျပြီ ပေးမယ် တစ်ထောင် အခုလိုက်ခဲ့ ...
အခုတော့ လိုက်လို့ မရသေးဘူး ဆရာ။ ဆိုင်သိမ်းမှ လိုက်လို့ ရမှာ။ ဘယ်ကို
လိုက်ရမှာလဲ ဆရာ ..
ဆရာ့ အိမ်ကိုလေ ..
ဆရာ စောင့်နိုင်ပါ့မလား။ ဆိုင်က (၁၂) နာရီမှ ပြန်ရမှာ ..
ရပါတယ် စောင့်မယ်လေ အေးမ။ ..
၁၂ နာရီထိုးကာနီးယင် ဆရာကားငှားပြီး လမ်းထိပ်နားက စောင့်နေ အေးမလာခဲ့မယ်..
ငွေကို ဘယ်တော့ ပေးရမှာလဲ ..
ကားပေါ်ကို ရောက်မှပေးပါ ..
ဒါဖြင့် ကောင်းပြီလေ ..
အေးမသွားလိုက်ဦးမယ်နော် ဆရာ ...

ဆရာဦးခိုင်ဦး တစ်ယောက် ရမ်နှစ်ပက်ကို ဖြေးဖြေးချင်းသောက်ပြီး ခေါက်ဆွဲကြော်ကို
အပြီးသတ်စားထားလိုက် သည်၊ ၁၂ နာရီထိုးလုနီးပါး ပျော်ပဲစားရုံမှ ထွက်လာပြီး
တက္ကစီကိုငှားသည်။ လမ်းထိပ်မှ အေးမပြောသည့်အတိုင်း စောင့်နေလိုက်သည်။
၁၂ နာရီထိုးပြီးသည်နှင့် အေးမရောက်လာသည်၊
ကားပေါ် အရောက်တွင် ဆရာဦးခိုင်ဦးက ဆယ်တန် ထောင်အုပ်ကို
ပေးလိုက်လေသည်၊ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ တက္ကစီကားကို ကျသင့်သောငွေရှင်းပြီး
အိမ်ခန်းတံခါးသော့ ကိုဖွင့်၍ တက်ခဲ့ကြသည်၊ အိပ်ခန်းရှိရာ ကုတင်ကိုကြည့်ယင်း အေးမ
စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်၊ ပျော်ပွဲစားရုံတွင် အလုပ်လုပ်သည်မှာ တစ်လပင်မပြည့်သေး။ ဒီလိုအော်ဒါလိုက်
ဖို့လည်း စိတ်မကူးမိ။ စကားလက်ဆုံကြယင်းမှ မဖြစ်နိုင်သည့်ဈေးကိုပြောလိုက်ခြင်းပင်။
တစ်ထောင်ကြီးတောင်ပေးမယ် ဆိုတော့လည်းလိုက်ချင်စိတ်ကပေါက်လာသည်၊
ထို့ကြောင့်လိုက်လာခဲ့ ခြင်းပင်ဖြစ်သည်၊
ယခုတော့ ကုတင်ကြီးကို ကြည့်ပြီး တစ်ကယ်တမ်း အလိုးခံရတော့မည်ဆိုတော့
စိတ်ကမလှုပ်ရှားဘဲ မနေနိုင်တော့။
ကဲ အေးမ အကျီနဲ့ ထမီချွတ်တော့ ...
ဟင် ရှက်စရာကြီး ဆရာရယ်။ ဒီ အတိုင်းဘဲ လိုးလို့ မရဘူးလား ဟင် ..
ဘယ်ဟုတ်မလဲ အေးမရာ။ ကိုယ်လုံးတီးချင်းလိုးရမှ အရသာရှိတာ ဆရာလည်း
အဝတ်အစားတွေ အကုန်ချွတ် မှာဘဲလေ..
ဆရာဦးခိုင်ဦးကိုယ်တိုင်က အဝတ်အစားများချွတ်သည်မို့ အေးမကလည်း
ရှက်ရှက်နှင့်ပင် ချွတ်လိုက်ရ၏၊ အေးမ က အသားဖြူဖြူဝဝတစ်တစ်လေးဖြစ်သည်မို့ နို့အုံကလည်း
ဝိုင်းပြီးမို့ နေ၍ စောက်ဖုတ်ကမူ စောက်မွေးတစ်မျှင်မျှ မပေါက်သေး။
ဆရာဦးခိုင်ဦးက အေးမကို ပက်လက်လှန်ပြီးဒူးနှစ်ချောင်းကို ထောင်ထားစေသည်၊
အေးမအခုမှ လီးကြီး ကိုကြည့်ပြီးလန့် နေသည်၊ ဆရာဦးခိုင်ဦးက သူ့ တောင်နေသော
လီးကြီးကို အေးမစောက်ပတ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက် တော့သည်၊

မဝင်ပါ။ .. အတင်းထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်၊ မဝင်ပါ။ .. အေးမစောက်စေ့ထိပ်ကို
အထိုးခံလိုက်ရသည့် အတွက် ထွန့် ထွန့် လူးသွားရှာ၏၊
ဆရာ့ လီးကြီးကသိပ်ကြီးနေတယ် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ ..
ရပါတယ်။ အေးမ လာတော်မူတော့ အာတော်မူပါတယ်ဆိုသလို တော်တော်ကြာ
ဝင်သွားမှာပါ။ ပထမဦးဆုံးအနေ နဲ့ ဒီလီးဒစ်ဝင်သွားဖို့ အရေးကြီးတာ ..
ဆရာဦးခိုင်ဦးက သူ့လီးဒစ်ကြီးဝင်ရန် အတင်းကြိုးစားနေသည်၊ ဆောင့်သည်၊
ဆောင့်သည်၊ ထွန့် ထွန့် လူး သည်၊ မဝင်သေး။ ..
အတန်ကြာလာသောအခါ အေးမစောက်ပတ်မှ စောက်ရည်ကြည်များ ထွက်လာတော့သည်၊ ထိုအချိန်ကျမှ
ဆရာဦးခိုင်ဦး လီးဒစ်ကြီးက ဝင်သွားတော့သည်၊ ထို့နောက်ရှိသမျှ အင်အားများကို စုစည်းပြီး
တအားဆောင့်၍ လီးကို ထိုးသွင်းသည်၊ ဗျစ် ဗျစ် ဗျစ်ဆိုသည့် အသံနှင့်အတူလီးကြီးကတစ်ဆုံးဝင်သွားသည်၊

အေးမမှာ ကိုယ်လေးလိမ်ပိန်ပြီး ခံလိုက်ရရှာသည်။

ဆရာဦးခိုင်ဦးကလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လိုးနေတော့သည်၊ အေးမ စောက်ပတ်မှ
သွေးစလေးများ ထွက်လာသည်၊ ဆရာဦးခိုင်ဦးက တစ်အားဆောင့်ဆောင့်ကာ
လိုးနေသည်၊ အေးမကတော့ မျက်လုံးမှိတ်ပြီး အံကြိတ်ခံနေ ရှာသည်၊
လူသားစားဘူးသော ကျားကဲ့သို့ ဆရာဦးခိုင်ဦး လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။
အတန်ကြာလိုးပြီးသော် အေးမ အနာပျောက်ပြီး အကောင်းဘက်ရောက်လာသည်၊
ဆရာဦးခိုင်ဦး ပြီးတော့ မည် မို့ ခပ်မြန်မြန်ဆောင့်လိုးလိုက်လေသည်။
သုတ်ရည်များဗိကနဲ ပန်းထွက်သွားပြီးစောက်ခေါင်းထဲကျသွားတော့သည်။
အေးမ ဖီလင်တက်သွားပြီ။ ကောင်းလိုက်တာဆရာရယ်။ ဆရာက သိပ်လိုးတက်တယ်နော် ..
ဆရာပြတ်နေတာ ကြာပြီ။ ဒီအရသာမျိုး ဆရာ နေ့တိုင်း ခံစားချင်နေတာ ။
ဇနီးသည်က ပြန်မလာနိုင်သေးဘူး။ ခွင့်မရလို့ နဲ့ တူတယ် ..
ဆရာ ဇနီးက အစိုးရ လခစားလားဆရာ ..
ဟုတ်တယ်။ သူက သူနာပြုဆရာမ မြစ်ကြီးနားမှာ တာဝန်ကျနေတယ် ..
သြော် .. ဆရာ့ ဇနီးက ဆရာမကိုး။ ချောရဲ့လားဟင် ..
သိပ်ချောတာပေါ့ အေးမရယ်။ ဆရာ့ဇနီးက ဖင်ကြီးကလည်း အကြီးကြီး။ နို့ကြီးကလည်း အကြီးကြီး ။
အသား ကလည်း ဖြူဝင်းပြီး အိနေတာ။ သူ့ နာမည် ကလည်း ဖြူဝင်းအိတဲ့ ...
သြော် ... ဒါကြောင့်ဆရာ စိတ်ညစ်နေတာကိုး ...
ဟုတ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လည်း အရက်သောက်မိပြီး အေးမနဲ့ လာတွေ့တာပေါ့။ မင်းနဲ့တွေ
့တာကောင်းပါတယ်။ မင်းကလည်း အပျိုစစ်။ အသက်ကလည်း ငယ် ဆိုတော့ လိုးရတာအရသာသိပ်ရှိတာပေါ့
..
ဆရာလိုးတာခံရတာ နာတော့နာတယ်။ ဒါပေမယ့် ခံလို့ သိပ်ကောင်းတယ် ..
ကဲ ပြောယင်းဆိုယင်း ဆရာလီး တောင်လာပြန်ပြီ။ တစ်ချီလောက်ထပ်ပြီး လိုးကြရအောင်လား ..
လိုးလေ ဆရာ၊ အေးမလဲ ခံချင်နေပြီ ..
ဒီတစ်ချီ တစ်မျိုးလိုးမယ်နော်။ အေးမက လေးဘက်ထောက်
ဖင်ဘူးတောင်းထောင်ပေး ..
အေးမက ဆရာဦးခိုင်ဦးပြောသည့် အတိုင်း လေးဘက်ထောက်ကာ ဖင်ဘူးတောင်း
ထောင်ပေးလိုက်သည်၊ ဆရာဦးခိုင်ဦးက လီးကြီးကို စောက်ပတ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်၊
မဝင်ဖြစ်နေသည်။ ဆရာဦးခိုင်ဦးက လီးကိုကိုင်ပြီး စောက်ခေါင်းဝ ထိပ်တွင်
အသာတေ့လိုက်ပြီး အတင်းဖိကာထိုးသွင်းလိုက်သည်၊ ဗျစ်ဗျစ် ဆိုသည့်အသံနှင့်
အတူ ကျွတ်ကျွတ်ဟူသော ငြီးတွားသံပါထွက်လာသည်၊ အေးမကိုယ်လေး
သိမ့်သိမ့်တုန်သွားသည်၊ လီးနှင့် စောက်ပတ်က ကြပ်နေသည်၊ အဝင်အထွက်လိုးသံက
ထွက်ပေါ်မလားသော်လည်း အေးမ အသံကငြီးတွားသံလိုလို ကာမအရသာ အသံလိုလို
ထွက်ပေါ်လာသည်၊
အတန်ကြာလိုးပြီးသည်တွင် ဆရာဦးခိုင်ဦး ပြီးတော့မည်မို့ ခပ်မြန်မြန်လေး ဆောင့်လိုးလိုက်တော့မှ
အသံထွက်ပေါ်လာသည်၊
ဗွပ် ဗွပ် ဗွပ် ဆိုသည့် အသံဆုံးသည်နှင့် ဆရာဦးခိုင်ဦးသုတ်ရည်များက
နွေးကနဲ ပန်းထွက်လာသည်။ အေးမ သိမ့်သိမ့်တုန် တက်သွားရ၏။

ကောင်းလိုက်တာ ဆရာရယ်။ အေးမ သိပ်ချစ်သွားပြီး။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဟင်..
ဆရာကိုချစ်ရင် ဆရာ့ ဇနီးပြန်မလာခင်မှာဘဲ ချစ်လို့ ရမယ် ..
ရပါတယ် ဆရာ။ ဆရာ့ဇနီးပြန်မလာခင် ခုလိုချစ်ရအောင် ဆရာလာလာခေါ်ပါလား၊
ဆရာ လာမခေါ်တဲ့အခါ အေးမ ကိုယ့်ဖါသာကိုယ် ကားငှားလာမယ် ဆရာ ...
အေးမ ချစ်တာက ဆရာ့ကိုလား။ ဆရာ့လီးကြီးကိုလား။ ..
ဆရာ့ကိုလည်းချစ်တယ်။ ဆရာ့လီးကြီးကိုလည်း ချစ်တာဘဲလေ ..
ကဲ ဆရာတို့ တစ်ရေးအိပ်လိုက်ကြရအောင်။ တစ်ရေးနိုးတော့မှ တစ်ခါထပ်ပြီး လိုးတာပေါ့ ..
အေးမ ကတော့ အိပ်တောင်မအိပ်ချင်တော့ဘူး ..
အိပ်ပါ ...
အေးမ ဆရာ့လီးကြီးကို ကိုင်ပြီး အိပ်ပါရစေ..

ခနကိုင်။ အကြာကြီးကိုင်ထားရင် ဆရာ ဘယ်အိပ်ပျော်တော့မလဲ ..
အေးမ သည် လီးကြီးကို ကုန်းနမ်းပြီး ကိုင်ထားလိုက်လေသည်၊ ခနကြာတော့
နှစ်ယောက်သား အိပ်ပျော် သွားကြသည်၊ မိုးစင်စင်လင်းတဲ့ အထိအိပ်ပျော်နေကြတုန်း။
ဘယ်အချိန်နိုး၍ ဘယ်နှစ်ချီတက်လိုးမည်ဟု ဘယ်သူ မှမသိကြချေ။
သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေသော ပင်လယ်ရေပါတကား။ .....

ဆရာဦးခိုင်ဦးက ရန်ကုန်တွင် စားပွဲထိုးမလေး အေးမနှင့်ဇိမ်ကျနေခိုက် မြစ်ကြီးနားတွင် ဆရာမလေး
ဖြူဝင်းအိခမျာ နေမထိထိုင်မထိ ဖြစ်နေရှာသည်။
သူမမှာ သွေးသားဆူဖြိုး၍ ကျန်းမာရေးကောင်းသူ အမျိုးသမီးပီပီ ကာမဆန္ဒ ကလည်း
ကြီးမားသူလေးဖြစ်၏။

အိမ်ထောင်ကျပြီး၍မှ မကြာမီ မြစ်ကြီးနားဆေးရုံသို့ ပြောင်းခဲ့ရတော့ ချစ်လင်နှင့် ဝေးခဲ့ရသည်။
ပြီးခဲ့သောလက ခွင့်၂ပါတ်ရ၍ ရန်ကုန်ပြန်ရတော့ ဆရာဦးခိုင်ဦးက နေ့မအား ညမအား
လိုးတာခံလိုက်ရသဖြင့် အနည်းငယ်ကျေနပ်သွားရသော်လည်း
ခွင့်ကုန်ပြီး မြစ်ကြီးနားပြန်ရောက်ကတည်းက လူက နေမထိထိုင်မထိ ဖြစ်နေရသည်။
မြန်မာအမျိုးကောင်းသမီးလေးပီပီ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အာသာဖြေတာတွေဘာတွေကလည်း
သိပ်ပြီးမလုပ်တတ်၊ လုပ်တတ်တောင်မှ နိုင်ငံခြားမှာလို ကရိယာတွေဘာတွေက စုံလင်တာမဟုတ်လေတော့
ထကြွလာသော ကာမဆန္ဒ တွေကို ချိုးနှိမ်ဘို့က အခက်တွေ့နေရလေတော့သည်။

ယနေ့ည ဆေးရုံမှာ ဖြူဝင်းအိ ညဂျူတီ ကျနေသည်။
ဒီည လူနာကလဲ ရှင်းသည်မို့ လူနာဆောင်တခုလုံး အေးအေးဆေးဆေးဖြစ်နေ၏။
ညကိုးနာရီ လူနာတချို့ကို အဖျားတိုင်းဆေးတိုက်ပြီးကတည်းက ဖြူဝင်းအိ အားနေပြီ။
ညသန်းခေါင်ကျမှ အလုပ်တကျော့ပြန်လုပ်ရဦးမည်။ အချိန်တွေကို ဘယ်လိုဖြုန်းရပါ့။
သူနာပြုအကူ အဖွားကြီးကလဲ တယောက်ထဲ သိုးမွေးထိုးရင်း ဖာသိဖာသာ ငြိမ်နေသည်မို့ ဖြူဝင်းအိ
စကားပြောဖော်မရှိတော့ ပျင်းလာသည်။
ပျင်းလာတော့ စိတ်တွေက ဟိုဒီလျှောက်လွင့်နေ၏။ ဆရာဦးခိုင်ဦးကို တပေါင်ကျော်လေး
နေပေးနေခဲ့ပုံလေးများက အာရုံထဲပြန်ဝင်လာသည်။ ကိုကိုက အဲဒီပုံစံကို အကြိုက်ဆုံးတဲ့ .. ။ တကယ်က
သူမမှာ ဖင်သားကြီးတွေ လုံးဝန်းကာ ကြီးမားလှသူမို့ တပေါင်ကျော်နည်းက အဝင်သိပ်မနက်တော့
သူမဖီလင်သိပ်မလာပါ။
သူမ အကြိုက်ဆုံးက ခွေးလိုးသလို လေးဘက်ကုန်းပြီး ခံသည့်နည်း ။ .. ဒါပေမယ့် ဆရာဦးခိုင်ဦးက လိုးရင်း
မျက်နှာလေးမြင်နေရမှကျေနပ်သလားတော့မသိ။ အဲဒီနည်းကို သိပ်မသုံး။ .. တကယ်က အဲလို
လေးဘက်လေးကုန်းပြီး ဖင်ဖူးတောင်းလေးထောင်ပေးထားရင်းများ နှင့်ကနဲအဆောင့်ခံလိုက်ရလျှင်
အသည်းတွေနှလုံးတွေထဲထိအောင် အရသာက စူးစူးနစ်နစ်ဝင်သွားတတ်တာ ဖြူဝင်းအိ
ကောင်းကောင်းနှစ်သက်မိသည်။

အတွေးတွေက ဟိုဒီရောက်ရင်း ဖြူဝင်းအိ စောက်ဖုတ်လေးက အရည်တွေရွှဲလာ၏။
ဘေးဘီကို အသာငဲ့ကြည့်တော့ အကူအဖွားကြီးက အိပ်ဦးမည့်ပုံ မပေါ်သေး။
ဆေးရုံက နယ်ဆေးရုံမို့ သူနာပြုအတွက် အိပ်ခန်းသပ်သပ်မရှိ၊ လူနာဆောင်အလယ်က သူနာပြုခန်းထဲမှာပဲ
ခုံရှည်တွေဆက်ကာ အိပ်ရသည်။ ဘွားတော်သာ အိပ်နေပြီဆိုလျှင် ဖြူဝင်းအိ အခန်းဒေါင့်မှာကွယ်ပြီး
သူမအဖုတ်လေးကို သူမ ပွတ်ပြီး နေကြည့်ချင် နေမိသည်။ ခုတော့ ဘွားတော်က မအိပ်သေးတော့ ခက်နေ၏။
နောက်ဆုံးတော့ ဖြူဝင်းအိ စိတ်မရှည်တော့။ အသာလေးထပြီး နံရံမှာချိတ်ထားသော
အိမ်သာသော့လေးကိုဖြုတ်ကာ ဆရာဝန်/ဆရာမများသီးသန့် အိမ်သာဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။
လူနာများ လူနာစောင့်များ စည်းမရှိကမ်းမရှိ ဝင်မသုံးစေဘို့
ဆရာဝန်/ဆရာမ အိမ်သာကို သော့ခတ်ကာ သပ်သပ်ထားရတာ ဆေးရုံတွေမှာ ထုံးစံ
ဖြစ်နေပြီ။ .. အိမ်သာထဲရောက်မှ အားရပါးရ အဖုတ်လေးကို ပွတ်လိုက်ဦးမည်ဟု ဖြူဝင်းအိ အားခဲလာမိ၏။

မြစ်ကြီးနားပေမယ့် ခုလောလောဆယ်က နွေရာသီမို့ သိပ်မချမ်းပါ။
နေလို့ထိုင်လို့ ကောင်းယုံလောက်သာရှိသည်။ ချမ်းသည့်အချိန်တွေဆို အနွေးထည် အထပ်ထပ်
ဝတ်ရသည့်နေရာဖြစ်သော်လည်း ခုလိုညမျိုးကျတော့ အနွေးထည်မလို၊ ဖြူဝင်းအိက နဂိုကတည်းကလဲ

အချမ်းသိပ်ကြောက်သူမဟုတ်၊ .. ဘယ်ကြောက်ပါ့မလဲ၊ သူမကိုယ်ပေါ်မှာ သဘာဝအနွေးထည်ဖြစ်သည့်
ဆူဖြိုးသော နူးညံ့သော အသားဆိုင်တွေ သူ့နေရာနှင့်သူ ကာကွယ်ပေးထားကြသည်ကိုး။
ဒီညတော့ ဖြူဝင်းအိ နေ့လည်ဂျူတီဆို ဝတ်ရသည့်အတိုင်းပင် လက်တိုရင်ဖုံးအင်္ကျီဖြူ
လေးနှင့် အောက်က ဘီဘဲလ်ထမီနီလေးနှင့်ဖြစ်၏။ သူမ၏ ဖွံ့ထွားသော တင်ပါးကြီးများက
ဘီဘဲလ်ထမီနီလေးအောက်က ကားစွင့်ထွက်နေသလို နို့ကြီးတွေကလဲ အင်္ကျီရင်ဖုံးလေးပင်
ပွင့်ထွက်သွားတော့မလားထင်ရလောက်အောင်
အောက်ကနေ ရုန်းထနေကြသည်။ ဒီရက်ပိုင်းက ရာသီသွေးလာခါနီးမို့ ဖြူဝင်းအိ ရင်သားတွေက ပိုလို့
တင်းမာခုံးထနေကြ၏။ ဒီလိုအချိန်မျိုးရောက်တိုင်း ကာမဆန္ဒ
တွေက ပိုတိုးလို့လာတတ်တာ မိန်းကလေးများရော ‘မ’ကျမ်းကြေသူ ယောက်ျားများပါ သိကြမည်ထင်သည်။
ခုလဲ ဖြူဝင်းအိ အရမ်းကို ဖီးလ်တွေတက်နေသည်။
အိမ်သာဆီလျှောက်လာနေရင်းမှကို ယူနီဖောင်းထမီနီလေးအောက်မှ ပင်တီလေးက
အဖုတ်ထဲကထွက်ကျနေသော အရည်တွေနှင့်စေးကပ်ကပ်ဖြစ်ပြီး လမ်းလျှောက်ရတာပင် ကွတတ
ဖြစ်ချင်နေမိရ၏။

ရောက်ပါပြီ .. သီးသန့် အိမ်သာခန်းဆီ။
သီးသန့် အိမ်သာမို့ အတော်လေးသန့်ရှင်းတော့ အနံ့အသက်တွေဘာတွေက မဆိုး။
အမျိုးသမီးအိမ်သာပေါက်ဝက သော့ခလောက်လေးကို ဖွင့်မည်အလုပ် ဟိုဘက် အမျိုးသားဆရာဝန်များ
အခန်းဘက်မှ အသံတချို့က ဖြူဝင်းအိ နားထဲ ဝင်လာသည်။
အင်း .. ဟား ... ဟား ...
ဖြူဝင်းအိ မျက်မှောင်လေး ကုတ်သွားမိသည်။ ဘာတွေဖြစ်နေပါလိမ့်၊
တံခါးကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သော့ကခပ်မထား၊ တံခါးက ဟစေ့စေ့လေး ဖြစ်နေသည်။ အတွင်းဂျက်က
ပျက်နေပုံရသည်။
သရဲများလား ... ဖြူဝင်းအိ ကြက်သီးလေးတွေ ဖြန်းကနဲ ထသွား၏။
စိတ်တွေက ပိုလှုပ်ရှားလာသည်။
ကြောက်သည့်ကြားက စပ်စုချင်သည့် မိန်းမသဘာဝလေးက အနိုင်ယူသွားသည်မို့
ဖြူဝင်းအိ ခြေလေးကိုဖွကာ ဟနေသော တံခါးဆီ အသာလှမ်းလာပြီး အထဲကို အသာ
ချောင်းကြည့်လိုက်မိသည်။
အို ....
ဖြူဝင်းအိ ပါးစပ်ကအော်မိမလိုဖြစ်သွားသဖြင့် ကမန်းကတန်း သူမလက်လေးနှင့်
ပါးစပ်လေးကိုပိတ်လိုက်ရ၏။ မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းက ကြောက်စရာ မဟုတ် ပေမယ့်
ရင်တုန်စရာကောင်းလှသည်။
နယ်ဆေးရုံမို့ နေရာက ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းရှိတော့ တံခါးဝကနေ အိမ်သာကမုတ်
ရောက်အောင်က တော်တော်သွားရသေးသည်မို့ အခန်းကျယ်လေးတခုလိုဖြစ်နေသည်။
အဲသည် အခန်းထဲမယ် ဖြူဝင်းအိမြင်လိုက်ရသည်က ဆရာဝန်လေး မျိုးဇော်၊ ..
ဒီည ဒီအဆောင်မှာ ညဂျူတီကျနေသည့် ဆရာဝန်လေး မျိုးဇော် .. ။
ဂျူတီကုတ်ကို နံရံက ချိတ်ပေါ်မှာချိတ်ထားသည်၊ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာဝတ်ထားသည့် ရှပ်အင်္ကျီက
ကြယ်သီးတွေဖြုတ်ထားသည်မို့ အထဲက ရင်အုပ်ကြွက်သားကြီးတွေကို
မြင်နေရသည်။ ဒါ့ထက်ပိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းသည်က အောက်က ဘောင်းဘီဇစ်ကိုဖြုတ်ထားသဖြင့်
အပြင်ကိုငေါက်ငေါက်ကြီးထိုးထွက်နေသော လီးကြီး၊ .. မျိုးဇော်က ထိုလီးကြီးကို
လက်တဖက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်ကာ ခပ်ဖြည်းဖြည်း
ဂွင်းတိုက်နေသည်။ နှုတ်မှလဲ တဟင်းဟင်း တဟားဟားနှင့် ညဉ်းသံတွေထွက်နေ၏။

နဂိုကတည်းက စိတ်တွေထန်နေမိသော ဖြူဝင်းအိ ဒီမြင်ကွင်းကိုကြည့်ရင်း အာခေါင်တွေပင် ခြောက်လာသည်။
နောက်ကိုပြန်လှည့်ရမည့်အစား အာသာငမ်းငမ်းနှင့် ဆက်ပြီးချောင်းကြည့်နေမိ၏။ မျိုးဇော်၏ လီးကြီးက
ဆရာဦးခိုင်ဦး လီးကြီးထက်ပင် ကြီးပြီးရှည်ပုံရသည်။ အသားဖြူသူဖြစ်သော်လည်း လီးတံကြီးက
မည်းနက်နေပြီး ထိပ်ကြီးက နီရဲနေ၏။ ဖြူဝင်းအိ တံတွေးကို ဂွတ်ကနဲ မျိုချမိသည်။
အင်း ... ဟား .. အား အ အား ... ဖြူရယ် .. ဖြူဝင်းအိလေးရယ် ...
အို .. ဘုရားရေ၊ သူက ဂွင်းတိုက်နေတာ အကောင်းမှမဟုတ်ပဲ၊ ဖြူဝင်းအိကို စိတ်ကမှန်းပြီး
ဂွင်းတိုက်နေတာကိုး ... ။ ဖြူဝင်းအိ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားသွားမိရ၏

မိမိကိုမှန်ပြီး ဂွင်းတိုက်နေသော ယောကျ်ားသားတယောက်ကို နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ ဆိတ်ကွယ်ရာမှာ ချောင်းကြည့်ရင်းတွေ့လိုက်ရသော ဘယ်မိန်းကလေးများ စိတ်မလှုပ်ရှားပဲ နေနိုင်ပါ့မလဲနော်။ ... ကြည့်ရတာ ညဦးပိုင်းတုန်းက ဖြူဝင်းအိနဲ့ သူ
အတူတူ ဝဲ့ဒ်ထဲလုည့်ကြတုန်းက ဖြူဝင်းအိ ဖင်ကြီးတွေ နို့ကြီးတွေကို သူ ခိုးခိုးကြည့်ရင်း ထကြွလာတဲ့စိတ်တွေကို ခုလို အလုပ်အားနေချိန်မှာ အိမ်သာထဲလာပြီး ဂွင်းတိုက်လို့ စိတ်ဖြေနေတာထင်ပါရဲ့ ။
ကြည့်နေရင်း မျိုးဇော်၏လက်က လှုပ်ရှားမှု ပိုမြန်လာသည်။ ပါးစပ်ကထွက်နေသည့် ညဦးသံတွေကလဲ ပိုစိပ်လာ၏။
အား အား ... ဟားဟား ... အီးအီး ...
ဖြူဝင်းအိလဲ ဘာလုပ်လို့ လုပ်မိမှန်းကိုမသိတော့။ သူမ ရင်ဖုံးအင်္ကျီလေးပေါ်ကနေ နို့ကြီးတွေကို သူမဖာသာ ပြန်အုပ်ကိုင်ရင်း ဆုပ်နယ်မိသည်၊ ပေါင်လေးကို နဲနဲကားလိုက်ပြီး နောက်လက်တဖက်က ထမီအနီလေးအောက်မှ ဖောင်းကြွလာသော အဖုတ်ကြီးကို ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ပွတ်ပေးနေမိ၏။ အရည်တွေက ရွှဲနေလိုက်သည်မှ သူမလက်လေးတွေကိုပင် ပေကုန်သည်။ အဲသည်အခိုက်မှာပဲ မမျှော်လင့်သော ပြဿနာက ဝင်လာတော့၏။
ဆေးရုံအတွင်း ညအချိန် အစာရှာထွက်လာဟန်ရှိသော ခြင်တကောင်က ဖြတ်ကနဲဆို ဖြူဝင်းအိ နားခေါင်းပေါက်လေးထဲကို ဝင်သွားသည်။ ခေါင်းလေးကိုမော့ .. ပါးစပ်လေးကိုဟရင်း အသက်ပြင်းပြင်းရှူနေမိချိန်မို့ ခြင်ကိုယ်တော်မြတ်က ဖြူဝင်းအိ
နှာခေါင်းအတွင်းသား နှာနုလေးထဲ တန်းကနဲ ဝင်သွား၏။ ဖြူဝင်းအိ ကမန်းကတန်း နှာခေါင်းနှင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ဖို့ကြိုးစားပေမယ့် အချိန်မမီတော့ပါ။ ..
ဟတ် ... ဟတ်ချိုး ....
နှာချေသံက အခန်းထဲထိ ဟိန်းထွက်သွားသည်။
သုတ်ထွက်လုလုဖြစ်နေပြီး ဖြူဝင်းအိ နို့ကြီးတွေ ဖင်ကြီးတွေကို အစွမ်းကုန် အာရုံသွင်းကာ ဂွင်းတိုက်နေသော မျိုးဇော် လန့်သွား၏
ဟတတဖြစ်နေသော တံခါးကို ဆတ်ကနဲ ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ ..
ဟင် ...
မျိုးဇော် အိပ်မက်မက်နေသလားပင် ထင်လိုက်မိသည်။
နီရဲသောမျက်နှာလေးနှင့် ခေါင်းလေးငုံ့ရင်း တံခါးဝမှာ တွေ့လိုက်ရသူကား သူမှန်းပြီး ဂွင်းတိုက်နေမိသော ဆရာမလေး ဖြူဝင်းအိ ပါတကား။ .. ကြည့်ပါဦး ယူနီဖောင်းအင်္ကျီလေးကလဲ ဖရိုဖရဲနှင့် နိုပ်စေ့တချို့ပင် ပြုတ်ထွက်နေသည်။ အတွင်းမှ
နို့အုံဖြူဖြူအိအိကြီးတွေက ဘော်လီအောက်မှ တပိုင်းတစပေါ်ထွက်နေကြ၏။ ထမီအနီလေးကလဲ ကပိုကရိုနှင့် ..... ။
အခြေအနေကို လျှပ်တပြက်သုံးသပ်လိုက်ရင်း မျိုးဇော် သွက်လက်လျှင်မြန်စွာပင် လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ ဖြူဝင်းအိကိုယ်လုံးလေးကို ဆတ်ကနဲဆွဲပွေ့လိုက်ပြီး တံခါးဝမှ
အထဲကို ဆွဲသွင်းလိုက်၏။
အို ... လွှတ်ပါ ဆရာ၊ မတော်ပါဘူး ..
တော်မှာပါကွယ် .. စမ်းတပ်ကြည့်ကြတာပေါ့ ... ဟဲဟဲ ..
အသိစိတ်နှင့်မသိစိတ်လွန်ဆွဲရင်း ကြိုးစားရုန်းနေသော ဖြူဝင်းအိနားထဲသို့ မျိုးဇော်၏ စကားလုံးတွေက ဒိန်းကနဲဆောင့်ဝင်သည်။ မျိုးဇော်က ဖြူဝင်းအိရုန်းနေသည့်ကြားက
ရင်ခုန်စရာကောင်းလှသော ကိုယ်လုံးလေးကို နင့်ကနဲဖက်လိုက်၏။ ခါးလေးကို တအားဆွဲဖက်လိုက်တော့ ဖြူဝင်းအိ နို့အုံကြီးတွေက အဝတ်မဲ့နေသော မျိုးဇော်ရင်ဘတ်ကြီးနှင့် အိကနဲ ကပ်မိသည်။
ဖြူဝင်းအိမျက်နှာလေးက အလိုလိုမော့ပြီး တက်လာသည်။ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော
နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးရွှရွှလေးတွေကို မျိုးဇော်နှုတ်ခမ်းကြီးတွေက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဖိကပ်ပြီး ပွတ်ကနဲ
စုပ်နမ်းလိုက်ချိန်တွင်တော့ ဖြူဝင်းအိကိုယ်ထဲမှ စိတ်ရိုင်းတွေက အသိစိတ်ကို အနိုင်ယူလိုက်တော့သည်။
ဟင်း .... ဟင်း ... အာ့ ....
နှုတ်ခမ်းချင်းပူးကပ်နေသည့်ကြားမှ ဖြူဝင်းအိထံမှ မသဲမကွဲညဦးသံလေးတွေ ထွက်ပေါ်လာ၏။ မျိုးဇော်က ဖြူဝင်းအိရဲ့ ကြီးမားဖွံ့ထွားပြီး ရင်ခုန်စရာကောင်းလှတဲ့
ဖင်ကြီးတွေကို ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ပေးလိုက်သည်။ ဖြူဝင်းအိလက်လေးတွေက မျိုးဇော့် ကျောပြင်ကြီးကို ပြန်လည်သိုင်းဖက်လာ၏။ အခြေအနေကောင်းမှန်း မျိုးဇော်သိလိုက်ပြီ။ ... ဒီ ဆရာမလေးကို အမြဲတန်းမှန်းပြီး

ဂွင်းတိုက်နေခဲ့ရတာကြာပြီ
ဒီညတော့ အရင်က ဂွင်းတိုက်စိတ်ဖြေခဲ့ရသမျှ အတိုးနဲ့ဆပ်ဖို့ ကြံပြီပေါ့။
ဖြူဝင်းအိစိတ်တွေက ဆောက်တည်ရာမဲ့နေသည်။
ရန်ကုန်မှာ ကျန်ခဲ့သော ဆရာဦးခိုင်ဦးမျက်နှာကိုလဲ ပြေးမြင်ယောင်မိလိုက်သေးသည်။
သို့ပေမယ့် ရာသီကလာခါနီး စိတ်တွေက ထန်နေချိန်လဲဖြစ်၊ ကာမအရသာကို ငတ်မွတ်နေရတာကလဲ ကြာ၊
.. ဒေါက်တာမျိုးဇော်ကလဲပဲ ဆွဲငင်အားက ကောင်းလှတော့ အတွေ့ကို ဘယ်လိုမှ မရှောင်နိုင်တော့ပေ။
ပြီးတော့ ဒေါက်တာမျိုးဇော်သည် လူပျိုလူလွတ်မဟုတ်၊ သူမလိုပဲ မြစ်ကြီးနားကို တာဝန်ကျလို့ ယူပြီးခါစ
မိန်းမကို ထားခဲ့ပြီး ခနလာရသူမှန်း သိနေတော့ နောက်ပိုင်းမှာ ခွာမရပြုမရနဲ့ ဇာတ်ရှုပ်နေစရာ
သိပ်မမြင်တာကလဲ အကြောင်းတခုအနေနဲ့ သူမကို တွန်းအားပေးနေသည်။
အာ .... အား ....
အတွေးတွေယောက်ယက်ခပ်နေတုန်း မျိုးဇော်က ဖြူဝင်းအိ တင်ပါးအိအိကြီးတွေကို ပွတ်သပ်ရင်း
အားမလိုအားမရဖြစ်လာဟန်နဲ့ တအားညှစ်ပြီး ဆွဲညှောင့်ထည့်လိုက်၏
ဖြူဝင်းအိ အသည်းခိုက်သွားသည်။ ခေါင်းလေးကို တအားခါရမ်းအပြစ်လိုက်မှာ ဖိကပ်ထားသော
မျိုးဇော်နှုတ်ခမ်းတွေကနေ ခနလွတ်ထွက်သွားသည်မို့ အာခေါင်ခြစ်ပြီး အော်ပြစ်လိုက်မိ၏။ သို့ပေမယ့်
အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင်
အသံက လည်ချောင်းထဲမှာတင် ပျောက်သွားသည်။ မျိုးဇော်က လွတ်သွားသောနှုတ်ခမ်းလေးတွေကို
အငမ်းမရလိုက်ဖမ်းနေတော့ ဖြူဝင်းအိ အလိုလို ခေါင်းလေးကို အဆက်မပြတ်ရမ်းနေမိ၏။ ခေါင်းပေါ်မှ
သူနာပြုခေါင်းဆောင်းလေးက
ကလစ်တွေပြုတ်ပြီး လျှောကျသွားသည်။
မျိုးဇော်ကလဲ ခေသူမှမဟုတ်တာလေ၊ ဖြူဝင်းအိခေါင်းလေးကိုခါယမ်းနေသည့်ကြားက
ခေါင်းယမ်းမည့်ဘက်ကိုကြိုတွက်ပြီး အသင့်စောင့်ဖမ်းလိုက်တော့ ဖြူဝင်းအိနှုတ်ခမ်း လေးတွေ
ပြေးမလွတ်တော့။ ဒီတခါတော့ မျိုးဇော်က ခုနကလို အကြမ်းအရမ်းမနမ်းပဲ
နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ ပါးစပ်ထဲပါလာသည်အထိ ညင်ညင်သာသာစုပ်ယူလိုက်သည်။
ပြီးတော့မှ သူ့လျှာလေးကိုပါ ဖြူဝင်းအိပါးစပ်ထဲ လျှောကနဲထိုးထည့်လိုက်၏။
ဒီလောက် အခြေအနေပေးလာလို့မှ မစားလိုက်ရလျှင်တော့ သူတော်တော်ညံ့လို့ပဲ ဖြစ်မည်မို့
ပညာကုန်ထုတ်သုံးဘို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ခုနက ဂွင်းတိုက်ရင်းတန်းလန်း သုတ်ထွက်ခါနီးမှ လန့်ပြီး ပြန်ငြိမ်ကျသွားရသည့် မျိုးဇော်လီးကြီးက ပြန်ပြီး
မာတောင်တက်လာ၏။ ဖြူဝင်းအိ ဆီးခုံလေးပေါ် လာထိုးမိ
ထောက်မိနေသည်။ ဖြူဝင်းအိ ဘယ်လိုဖြစ်သွားသည်မသိ ... ။ လက်ကလေးက အလိုလို အောက်ကိုလျှောကာ
မျိုးဇော်လီးကြီးကို ခပ်ဖွဖွလေး ဆုပ်ကိုင်မိ၏။ ပွဲသိမ်းပြီပေါ့။ ... မျိုးဇော် အပျော်ကြီးပျော်သွားသည်။

အတော်ကြာအောင် ဖြူဝင်းအိ တကိုယ်လုံးကို အားရပါးရ ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးတွေရော
တမျက်နှာလုံးကိုပါ စိတ်ကြိုက်နမ်းအပြီးမှာ မျိုးဇော် ခနနားလိုက်ပြီး ရင်ခွင်ထဲမှ ဖြူဝင်းအိကို
စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။
ဖြူ ..
ရှင် .. ဆရာ ...
ဆရာ့ကို စိတ်ဆိုးသလားဟင် ...
မဆိုးပါဘူးဆရာရယ်၊ ဖြူကိုယ်တိုင်လဲ စိတ်မှ မထိန်းနိုင်တော့တာ ...
ဒါဖြင့် လိုးကြရအောင်နော် ...
ဆရာ့သဘောပါရှင် ...
ဒါမျိုးမှ မျိုးဇော်က သဘောကျသည်။ စိတ်တူကိုယ်တူမဟုတ်ပဲ အနိုင်ကျင့်ပြီး လိုးရတာမျိုးက သူ့အတွက်
ဘယ်လိုမှ ဖီလင်မလာ။ တာဝန်ကျရာ ဆေးရုံတိုင်းတွင် ဆရာမလေးတွေကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ လိုးခဲ့ဘူးပေမယ့်
တယောက်ကိုမှ အလိုမတူပဲ အနိုင်မကျင့်ဖူးခဲ့။ ..
မျိုးဇော်က ဖြူဝင်းအိ အပေါ်ပိုင်းမှ ယူနီဖောင်း အင်္ကျီလေးထဲ လက်နှိုက်ပြီး နောက်ကျောက
ဘော်လီချိတ်တွေကိုဖြုတ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ စိတ်ကလောနေသည်မို့
ချိတ်တွေက ခေါင်းမာနေကြ၏။ ဒီတော့ အပေါ်ကရင်ဖုံး အင်္ကျီလေးကိုပဲ အသာဆွဲချွတ်ပြီး ဘော်လီကိုတော့
ပုခုံးသိုင်းကြိုးတွေ လက်မောင်းပေါ်က လျှောချကာ
အောက်ကိုဆွဲချလိုက်သည်။ ဖြူဝင်းအိရဲ့ သွားရည်ယိုစရာ နို့အုံကြီးတွေက

ကြွားကြွားဝင့်ဝင့်ပေါ်ထွက်လာကြ၏။ အတန်ငယ်မှောင်နေသော အခန်းလေးထဲမှာ
လင်းကနဲဖြစ်သွားသလားပင် ထင်ရသည်။ ခုနက အားရပါးရ ဖက်ရင်းနမ်းရင်း ဖြူဝင်းအိထမိနီလေးကတော့
ကြမ်းပေါ်မှာ ဂွင်းလိုက်လေး ပုံလျှက်ကျနေနှင့်ပြီမို့ အောက်ပိုင်းမှာ ပင်တီအနက်လေးသာ ကျန်သည်။
မျိုးဇော်က ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချရင်း ပင်တီလေးကို အသာဆွဲချွတ်ချ၏။ ဖြူဝင်းအိက အလိုက်သင့်လေးပင်
ခြေထောက်တွေကို ကြွပေးတော့ ပင်တီလေးက လျှောလျှောရှူရှူပဲ
ကျွတ်ကျသွားသည်။ မျိုးဇော်က ပြန်မထခင် ဖြူဝင်းအိအဖုတ်လေးကို ရွှတ်ကနဲတချက်
နမ်းလိုက်သေး၏။ ဖြူဝင်းအိ ရင်တွေတုန်တက်သွားသည်။ စိုရွှဲနေသော အရည်တချို့က မျိုးဇော် နှာခေါင်းကို
ပေကုန်၏။
အားနာလိုက်တာ ဆရာရယ် .. ပေကုန်ပြီ ..
အို .. ဘာ အားနာစရာလိုက်လို့ကွယ်။ ပြီးရင် ဖြူ့အဖုတ်လေးကို ဆရာ လျက်တောင် လျက်ပေးဦးမှာ ...
အို .. အဲဒါတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ဖြူ ငရဲကြီးပါ့မယ် ...
မျိုးဇော် ပြုံးမိသွားသည်။ အစမို့ပါ .. နောက်များဆိုလျှင်တော့ မလုပ်ခင် အရင် ဂျာပါဦးနဲ့ ဖြစ်လာဦးမှာ
မြင်ယောင်နေမိ၍ဖြစ်သည်။ ရှိစေတော့ .. ခုညတော့ အချိန်က သိပ်မရ။ တယောက်ယောက်
အိမ်သာဘက်ထွက်လာလို့ မြင်သွားလျှင် ပြသနာတက်သွားမည်။ ဒီတော့ ခပ်မြန်မြန်ပဲ လူပ်ရှားမှ။ ..
နောက်များမှ ဒီဆရာမလေးကို ဂျူတီနားရက်တွေ အပြင်ကိုအေးအေးဆေးဆေးခေါ်သွားပြီး ဂျာခံရတဲ့
အရသာကို သိအောင်လုပ်ပေးလိုက်ဦးမည် လို့ တွေးနေမိသည်။
ဖြူ ..
ရှင် ...
လေးဘက်လေး ထောက်လိုက်ပါလား၊ ကြမ်းပြင်တွေက သိပ်မသန့်တော့ ဖြူ့ကို အိပ်ခိုင်းရမှာ အားနာလို့ ...
ဖြူဝင်းအိ အကြိုက်တွေ့လေပြီပေါ့။
သူမက လေးဘက်ထောက် အလိုးခံရတာ အကြိုက်ဆုံးမဟုတ်လား။
မျိုးဇော်စကားမဆုံးသေးခင် ဖြူဝင်းအိ စွေ့ကနဲလေးဘက်လေး ထောက်ချလိုက်ပြီး
ခါးလေးကိုခွက်၍ တင်ပါးကြီးတွေကို နောက်ကို ပြစ်ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ မျိုးဇော် ဂလုကနဲ တံတွေးပင်
မျိုချမိသွားရ၏။ ဖြူဝင်းအိရဲ့ ကားစွင့်နေတဲ့ တင်ပါးကြီးတွေက
ခုလိုလေး နေလိုက်တော့ ပိုလို့ပင် ကားထွက်လာကြသည်။ နို့အုံအိအိကြီးတွေက အောက်ကိုတွဲလဲ ကျနေကြပြီး
အဖုတ်ကြီးကတော့ နောက်ကို ပြူးထွက်လာနေ၏။

မျိုးဇော်က ဖြူဝင်းအိတင်ပါးကြီးတွေနောက်မှာ ဒူးထောက်ကာ နေရာ အကျအနယူလိုက်သည်။
တန်းပြီးမလိုးသေးပဲ ဖြူဝင်းအိနောက်ကျောသားလေးတွေကို
လက်နှင့်လိုက်ပွတ်ပေးနေရင်းက လက်တွေက ရှေ့ကိုလျှောတိုက်သွားပြီး နို့အိအိကြီးတွေကို အားရပါးရ
ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်ပေးနေလိုက်သေး၏။
အား ... ဟား ဟား .. ဆရာရယ် .. လိုးပါတော့ကွယ် .. ဖြူမနေတတ်တော့ဘူး ..
ဖြူဝင်းအိထံမှ မပွင့်တပွင့်တောင်းပန်သံလေးထွက်လာတော့မှ မျိုးဇော်က သူ့လီးကြီးကို ဖြူဝင်းအိရဲ့
ဖောင်းရွှနေတဲ့ အဖုတ်ကြီးအဝမှ တေ့ပြီး တအိအိချင်း ထိုးသွင်းလိုက်၏။
အား ... နာတယ် နာတယ် .. ဆရာရဲ့ ဖြည်းဖြည်း ..
ဖြူဝင်းအိ အပျိုမဟုတ်ပေမယ့် ယောကျာ်းနဲ့ ကင်းကွာနေရတာကြာပြီဆိုတော့ စောက်ခေါင်းလေးက
ကျဉ်းနေသည်။ မျိုးဇော်လီးကြီးကလဲ သူမ ခံနေကျ ဆရာဦးခိုင်ဦးလီးထက် အတော်လေးကြီးသည်မို့
အသည်းခိုက်အောင် နာတက်သွား၏
တချိန်တည်းမှာပဲ ကောင်းသည့်အရသာကိုလဲ စီးစီးပိုင်ပိုင် ခံစားလိုက်ရသည်။
မကြာခင် မျိုးဇော့်လီးကြီးက အဖုတ်ထဲ အဆုံးထိဝင်သွားပြီး လီးထိပ်ကြီးက ဖြူဝင်းအိ
သားအိမ်ခေါင်းလေးကို ဒုတ်ကနဲ သွားထိုးမိသည်။ ရာသီလာခါနီးနေချိန်မို့ သားအိမ်အသားလေးတွေက
နနေသည့်အတွက် ဖြူဝင်းအိ အီဆိမ့်တက်သွား၏။
ဟာ ... မေ့လိုက်တာ ..
ဘာလဲ ဆရာ ...
ဖြူ့ကိုကြည့်ရင်း စိတ်တွေ အရမ်းထလာတာနဲ့ ကွန်ဒုံးတောင်စွပ်ဖို့ မေ့သွားတယ်..
ရပါတယ်ဆရာ .. အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ဖြူ နောက်တရက်နှစ်ရက်ဆို ရာသီလာတော့မှာ၊ ..
ဗိုက်မကြီးလောက်ပါဘူး ...
ဒါဆိုတော်သေးတာပေါ့ .. ရောဂါတွေအတွက်တော့ စိတ်ချနော် .. ဆရာက ခနခန သွေးစစ်ကြည့်နေကြ ..
ဘာရောဂါမှ မရှိဘူး ...

အံမယ် .. ဖြူလဲ ကင်းပါတယ်နော် ... ကိုယ့်ယောကျ်ားကလွဲလို့ တခြားသူကို ခံဘူးတာ ခုမှ ဒါ ပထမဆုံးပဲ ... လူကိုများ ဖင်လျှောက်ဆော့နေတဲ့သူထင်လို့လား .. ဟင်း ...
မထင်ပါဘူးဖြူရယ် .. ဖြူ့ ဖင်ကြီးတွေ နို့ကြီးတွေကို ကြည့်ရ ကိုင်ရတာနဲ့တင် ဖြူ ဒီလိုအစားထဲကမဟုတ်ဖူးဆိုတာ ဆရာသိနေပါတယ် ...
တော်သေးတာပေ့ါ .. ဖြူက ဖြူ့ကိုအထင်သေးသွားမှာစိုးနေမိတာ ... အင့် အင့် ...
စကားစဖြတ်ကာ မျိုးဇော်က ခပ်သွက်သွက်ဆောင့်လိုက်သည်မို့ ဖြူဝင်းအိနှုတ်မှ တအင့်အင့် အော်မြည်သံလေးများ အဆက်မပြတ် ထွက်လာရ၏။ မျိုးဇော်က ခပ်မှန်မှန်လေးပဲ ဆောင့်ပေးနေသည်။ ခုနက ဂွင်းတိုက်နေစဉ်က သုတ်ထွက်မလိုဖြစ်သွားပြီးမှ ပြန်ငြိမ်ကျသွားရသည်မို့ ခုလို တကယ်တမ်း ကိုယ်ထိလက်ရောက် လိုးရချိန်ကျ ခနလေးနဲ့ သုတ်ထွက်သွားမှာ စိုးနေမိ၍ ဖြစ်၏။
သို့ပေမယ့် သူ ဘယ်လိုမှ ချိုလို့မရတော့ပါ၊ ဖြူဝင်းအိက အရမ်းကိုဟော့လာသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။
အား ... ဟား ... ဆရာရယ် ... အားရပါးရ ဆောင့်ပါရှင့်၊ ဖြူ့ကို မညှာပါနဲ့ ... အား .. အား ...
ဖြူဝင်းအိရဲ့ နှာထန်စွာဖိတ်ခေါ်နေသံလေးတွေက မျိုးဇော်ကို အတင်းတွန်းအားပေးလာကြသည်။ အို ... စိတ်ကိုသာ လွှတ်ပေးလိုက်တော့။ အခု လိုးရတာ အားမရလဲ နောက်နောင်ကျ စိတ်တိုင်းကျ ခေါ်လိုးလို့ ရနေပြီပဲမဟုတ်လား။
သူရော ဖြူဝင်းအိရော နောက်တနှစ်လောက်တော့ ဒီဆေးရုံမှာ လုပ်နေကြရဦးမှာပဲဟာ။
စိတ်ပြောင်းသွားသော မျိုးဇော်က ဆောင့်ချက်တွေကို ပြင်းလိုက်သည်။
ဖွပ် .. ဖွပ် .. အား .... အား .... ဟုတ်ပြီ ဆောင့်ဆောင့် ... အားရပါးရသာဆောင့် ဆရာ၊ .. ဖြူ့အဖုတ်ကွဲချင်ကွဲထွက်သွားပစေ ... အား ... ဟား ဟား ... ဖွပ် ဖွပ် ...
သူမ အကြိုက်ဆုံး လေးဘက်ကုန်းခံနည်းနှင့် အလိုးခံနေရသည်မို့ ဖြူဝင်းအိ အရမ်းကို အရသာတွေ့ပြီး ခနလေးအတွင်းမှာပင် ၂ချီဆက်တိုက်ပြီးသွားသည်။ အရည်တွေ ရွှဲအိုင်နေသော အဖုတ်ကြီးထဲသို့ မျိုးဇော်၏ လီးကြီးက အားရပါးရ ဆောင့်သိပ်လိုက်တိုင်း တဖွပ်ဖွပ် အသံတွေက ပွက်လောညံနေ၏။
လူးလွန့်ကော့ပျံရင်း ခေါင်းလေးကို ဘယ်ညာရမ်းခါရင်း အားရပါးရခံနေသော ဖြူဝင်းအိ တကိုယ်လုံးကို အရသာခံကြည့်နေရင်း မျိုးဇော်လဲ စိတ်တွေကိုလွှတ်ပေး လိုက်မိတော့သည်။ ဖြူဝင်းအိ ခါးလေးကို တအားဆွဲဖက်ထားလိုက်ရင်း ရှိသမျှအားအကုန်ထုတ်ကာ ဆောင့်နေရင်း လီးချောင်းကြီးထဲမှ တစစ်စစ် ကျဉ်တက်လာချိန်ဝယ် သူ့လီးကြီးကို ဖြူဝင်းအိ အဖုတ်ထဲ အဆုံးထိနစ်နေအောင် စိုက်သွင်းချလိုက်တော့သည်။ ခါတိုင်း ဖြူဝင်းအိကိုမှန်းပြီး ဂွင်းတိုက်ခဲ့ရတိုင်း အခိပ္ပါယ်မဲ့ ဆုံးရှုံးနေခဲ့ရသော မျိုးဇော်၏သုတ်ရည် ပြစ်ပြစ်ခဲခဲတွေက အခုတော့ ဦးတည်ရည်မှန်းရာဖြစ်သော ဖြူဝင်းအိ သားအိမ်ခေါင်းလေးထဲသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် အရှိန်ပြင်းစွာ ပန်းဝင်သွားလေတော့သည်။
အား ..... အား ...... ကောင်းလိုက်တာ ဆရာရယ် ... အမယ်လေးလေး ......
ကွန်ဒုံးသာစွပ်ထားလျှင် ဒီလောက်ကောင်းမည်မဟုတ်။ ခုတော့ မျိုးဇော်၏ သုတ်ရည် ပူပူနွေးနွေးတွေက ဖြူဝင်းအိ စောက်ခေါင်းတလျှောက်နှင့် သားအိမ်အတွင်းထဲအထိ အရှိန်အဟုန်နှင့် ပန်းထည့်လိုက်ချိန်ဝယ် ဖြူဝင်းအိတယောက် ကာမအရသာတွေ ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီးကိုရပြီး တကိုယ်လုံးတုန်တက်လို့ နောက်တခေါက်ထပ်ပြီးသွားရ လေတော့သည်။ ဩော် ... လင်ယောကျ်ားနှင့် ကင်းကွာနေရချိန်ဝယ် အခုလို စိတ်ချရသော ဆက်ဆံဖော်တယောက် မမျှော်လင့်ပဲရသည်မှာ ဖြူဝင်းအိ ကံထူးလေစွ။

သို့ပေမယ့် ရန်ကုန်တွင် သူ့လင်တော်မောင် ဆရာဦးခိုင်ဦးတယောက် စားပွဲထိုးမလေး အေးမနှင့် အားရပါးရ လိုးနေကြသည်ကို ဖြူဝင်းအိ သိခဲ့ပါလျှင် ...

ထို့နည်းတူပင် ဒေါက်တာမျိုးဇော်တယောက် သူယူပြီးခါစ ပူပူနွေးနွေး ခွဲခွာခဲ့ရသည့် သူ့မယားငယ်ငယ်ချောချော အဆိုတော်မလေးကို ရုပ်ရှင်မင်းသားတယောက်က နေ့တိုင်း နီးပါး ခေါ်လိုးနေသည်ကို သိများသိခဲ့မည် ဆိုပါလျှင် .....

ဩော် ..... ကာမဆန္ဒ ဆိုသည်ကား သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေသည့် ပင်လယ်ရေ ပမာပါ တကား။
....

(ပြီးပါပြီ)